

Határtalanul pályázat

Kirándulás Erdélybe

2025. május 19–23.

Idén tavasszal egy felejthetetlen, ötnapos tanulmányi kiránduláson vettünk részt Erdélyben, ahol nemcsak csodás tájakat, hanem értékes kulturális és történelmi emlékeket is megismerhettünk.

Május 19. – Indulás és az első élmények

Izgatottan vártuk a kora reggeli találkozót és indulás ellenére az utazást. 5 órakor már robogott a busz velünk Erdély felé.

Az első hosszabb megállónk Királyhágón volt, ahol a még otthonról hozott elemőzsiáinkat ebédeltük.

A **bánffyhungyadi református templomban** Jakab Mihály lelkipásztor mesélt nekünk a templom múltjáról. A falakon látható freskók több mint fél évezredek, a templom fakazettás mennyezetén pedig nem találtunk két egyforma faragást. A templomon kívül zuhogott az eső, de mi tele voltunk mégis lelkesedéssel, hogy már Erdélyben vagyunk.

Ezután, bár az időjárás játszott velünk, hol esett, hol hétágra sütött a nap, egyre izgatottabban vártuk, hogy megérkezzünk. Az időt a buszon beszélgetéssel próbáltuk elütni. Épp a medvékről beszélgettünk, mikor a buszvezető hátra szót, hogy nézzünk balra... és az erdőtől pár méterre, a réten egy medvebocstot láthattunk játszani! A gyorsak még le is tudták fotózni.

Este hat után értünk **Korondra**, a szállásunkra. A Patakmenti Panzió, gyönyörű környezetben feküdt, nevéhez híven, a kert végében robogott az esőzések miatt akkor már megduzzadt Korond-patak. A patak túloldalán pedig az erdő meredeken védte szállásunkat.

Május 20. – Természet és emlékezés

Reggeli után kalandozásunk tovább folytatódott.

A napot **Szovátán, a Medve-tónál** kezdtük, amely különleges, sós vizéről híres. Nevét arról kapta, hogy felülnézettből egy medvére emlékeztet.

Ezután **Bözödújfalura** látogattunk, ahol egy emlékparkot hoztak létre az elárasztott falu emlékére – megrendítő és tanulságos élmény volt. Az emlékhelyen minden családnak, akik ott éltek, volt egy kopjafája, illetve egy síratófal is található.

Délben az ebédünket a **kőrispataki Szalmakalap Múzeum** kertjében fogyasztottuk el. Majd a múzeum alapítója megismertetett minket a szalmafeldolgozással, bemutatták, hogyan készül el egy szalmakalap. Meglátogattuk a helyi malmot, a csodakutat, a múzeumban láthattuk a világ legnagyobb szalmakalapját, majd megtanultunk szalmaangyalkát készíteni.

A napot a **székelyderzsi** vártemplomnál zártuk, amely nemcsak vallási, hanem gazdasági célokat is szolgált, hiszen a mai napig a tornyokban tárolják a falu lakói a füstölt húsaikat, a szalonnát, a kolbászt. Ez a hely a falunak mindig fontos volt, hisz nemcsak vallási jelentősége volt, hanem az ellenség elől védelmet is nyújtott számukra. A templom falait közel 700 éves freskók díszítik.

Május 21. – Kézművesség és néphagyományok

A napot egy sófeldolgozó üzemben kezdtük, ahol megtudtuk, hogy a dolgozók sokkal több sót lélegeznek be, mint egy sóbarlang látogatói, akik egy napig lent tartózkodnak.

Ezt követően **Korondon** vásárolgattunk, majd egy taplászműhelybe látogattunk, ahol az előadó a régi mesterségek egyikét, a taplászatot mutatta be.

Utunkat gyalogosan folytattuk a szövőnőhöz. Ő 5. generációs szövőnő, aki még a mai napig édesanyjával közösen a 200 éves szövőszéken székel ruhák szövetét készíti el.

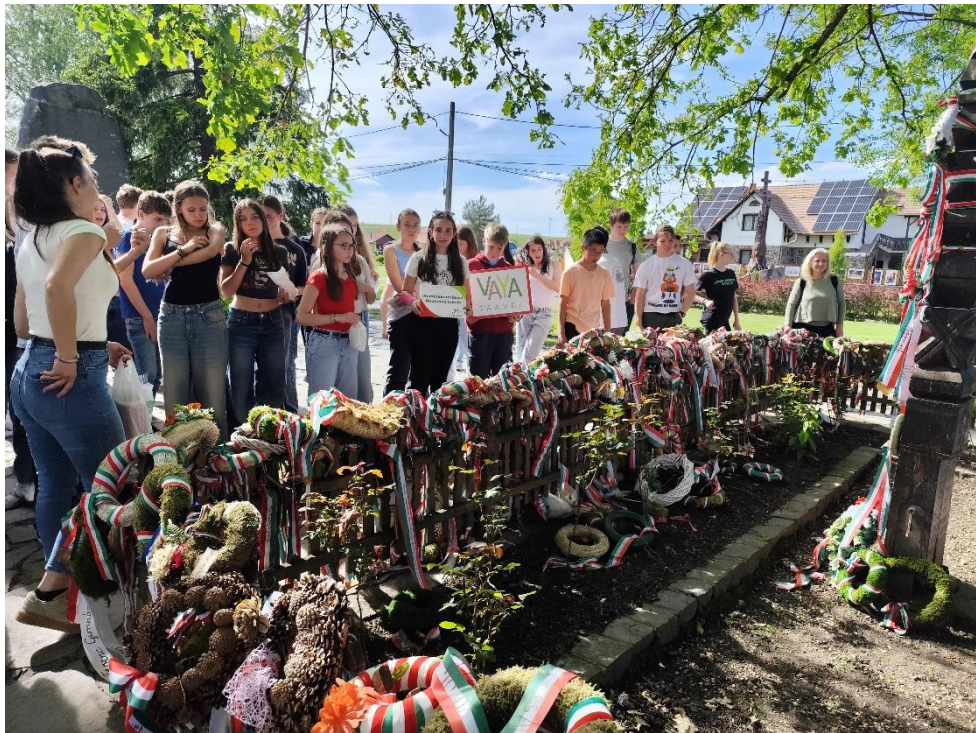
A helyi ízekből is kaptunk egy szeletet ebédre – házi lekvárok, sajtok, zsír, kenyér és tea várt ránk. Megismerkedtük a kemencében sült vert kenyér készítésével, melyet el is fogyaszthattunk.

A kiadós ebéd és sok séta után, ismét buszra szálltunk, felkerestük **Farkaslakán** Tamási Áron szülőházát, a sírjánál pedig elhelyeztük az emlékezés koszorúját. Ezután mindenkinek lehetősége volt kipróbálni, milyen is megsütnie a saját kürtöskalácsát.

Visszaérve a szállásra a gyors vacsorát követően rendbe szedtük magunkat, lemostuk a kirándulás porát, és az utunkat a köröndi művelődési ház felé vettük. Az estét egy jó hangulatú **folklór est** zárta, bemutatkozott a helyi iskola fúvószenekara, megismerkedtünk a helyi táncokkal, amit a végén a bátrak a színpadra felmenve meg is tanulhattak. A helyiek vendégszeretetét ismét megérezhettük, a hazafelé tartó a fáradt vándoroktól, a reggel óta talpon lévő helyi nénik által készített fánkkal búcsúztak.

Május 22. – Modernség és hagyomány találkozása

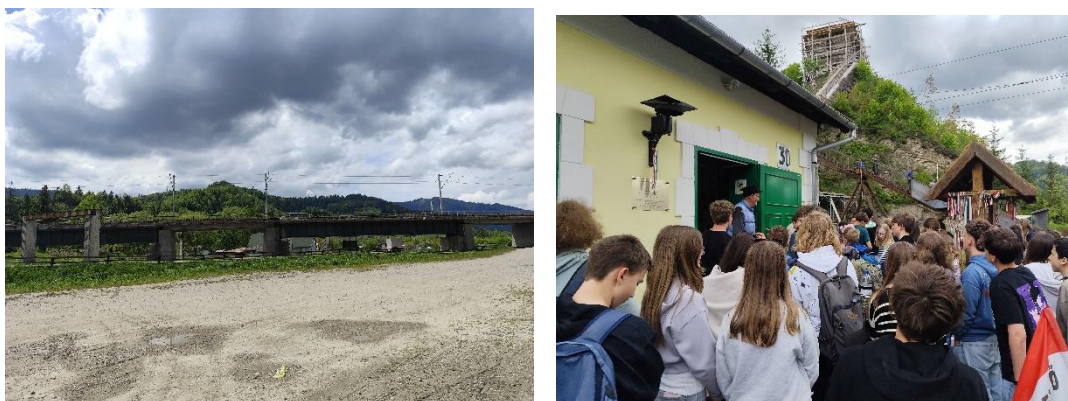
A negyedik napon a **Csíki Chips gyárban** tettünk látogatást, ahol külön folyosót alakítottak ki a látogatók számára.

Ezt követően a **csíksomlyói Mária Kegytemplomot** csodáltuk meg – méltán nevezik a magyarság egyik legfontosabb zarándokhelyének.

Végül ellátogattunk a **Gyimesek 1000 éves határához**, ahol nemcsak történelmi jelentőségű helyet, hanem gyönyörű természeti tájakat is felfedeztünk. Csodás vidékeken vitt az utunk, meredek, élénkzöld hegyoldalak, csordogáló, bár a sok esőzéstől inkább zubogó patakok keresztezték utunkat. A gravitációra fittyet hányó, a meredek hegyoldalakon békésen legelésző tehenek, kecskék, birkák, amerre a szem ellátott, gólyafészkek és a bennük költő gólyák szegélyezték utunkat.

Május 23. – Hazatérés

Az utolsó reggelen már csak a csomagolás és a hazaindulás várt ránk. Bár fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagodva tértünk haza – új barátságokat kötöttünk, mélyebb kapcsolatba kerültünk a magyar kultúrával és történelmünkkel.

